

Sygn. akt V CO 123/20

POSTANOWIENIE

Dnia 25 sierpnia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kamil Zaradkiewicz

w sprawie z powództwa M. K.
przeciwko Z. i K.
o rozwód,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 25 sierpnia 2020 r.,
wniosku Sądu Okręgowego w J. o oznaczenie sądu właściwego
do rozpoznania sprawy o sygn. akt [...],

**odmawia oznaczenia sądu, przed który należy wytoczyć
powództwo.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 4 czerwca 2020 r. Sąd Okręgowy w J. zwrócił się na podstawie art. 45 k.p.c. do Sądu Najwyższego o oznaczenie sądu, przed który należy wytoczyć powództwo o rozwód.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Z art. 45 k.p.c. wynika, że Sąd Najwyższy dokonuje oznaczenia sądu, przed którym należy wytoczyć powództwo, jeżeli nie można na podstawie okoliczności sprawy ustalić właściwości miejscowej.

Zgodnie z art. 41 k.p.c., powództwo ze stosunku małżeństwa wytacza się wyłącznie przed sądem, w którego okręgu małżonkowie mieli ostatnie wspólne miejsce zamieszkania, jeżeli choć jedno z nich w tym okręgu ma jeszcze miejsce zamieszkania lub zwykłego pobytu. Przy czym z braku takiej podstawy wyłącznie

właściwy jest sąd zamieszkania strony pozwanej, a jeżeli i takiej podstawy nie ma - sąd miejsca zamieszkania powoda. W konsekwencji dopiero w razie stwierdzenia, że żadna ze stron nie przebywa z zamiarem stałego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej ma miejsce zwykłego pobytu uzasadnione będzie oznaczenie przez Sąd Najwyższy, w trybie określonym przez art. 45 k.p.c., sądu, przed którym należy wytoczyć powództwo.

Sąd Okręgowy w J. nie umotywował w niniejszej sprawie wniosku o oznaczenie sądu na podstawie art. 45 k.p.c., tzn. nie wskazał okoliczności stanowiących w jego ocenie podstawę zastosowania powyższego przepisu. Przedstawiając wniosek o oznaczenie sądu właściwego Sąd Okręgowy nie wskazał konkretnych okoliczności sprawy, sytuacji stron, a także - ewentualnie - przepisów o właściwości miejscowej, które nie pozwalają na ustalenie sądu miejscowo właściwego. Nie pozwala to na ocenę przedstawionego wniosku oraz jego weryfikację. Jest przy tym oczywiste, że sąd powszechny nie może przerzucać na Sąd Najwyższy swych podstawowych obowiązków jurysdykcyjnych i przenosić na Sąd Najwyższy obowiązek rekonstrukcji albo poszukiwania argumentów leżących u podstaw wydanego orzeczenia.

Mając powyższe na względzie Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

jw